

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19. listopadu 2020 v trestní věci **obžalovaného T. M. V.**, nar. xxx v xxx, Vietnam, trvale bytem xxx, adresa pro účely doručování xxx, o odvolání obžalovaného, podaném proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 20. května 2020, sp. zn.: 52 T 30/2020, **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu se napadený rozsudek z r u š u j e v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje t a k t o :

Obžalovaný: **T. M. V.**, nar. xxx v xxx, státní občan VSR,
trvale bytem xxx, adresa pro účely doručování xxx,

je vinen, že

1. ačkoliv se jako podnikatel podnikající pod IČ: xxx, na základě smlouvy o spolupráci ze dne 23.08.2016, kterou uzavřel se společností FORTUNA GAME, a.s. IČ: 430 03 575, zavázal obstarávat pro tuto společnost uzavírání sázek se sázejícími prostřednictvím terminálu ve své provozovně na adrese Libušská 319/126, Praha 4, v areálu tržnice Sapa a řádně provádět odvody z tržeb, toto v blíže nezjištěné době od září 2017 do 20.10.2017 řádně nečinil, a z tržby v tomto období si ponechal pro vlastní potřebu částku **26.708,- Kč**, čímž způsobil poškození společnosti **FORTUNA GAME, a.s.**, IČ: 43003575, se sídlem Na Florenci 2116, Praha 1, škodu ve výši **26.708,- Kč**,

2. ačkoliv se jako podnikatel podnikající pod IČ: xxx, na základě smlouvy o spolupráci ze dne 27.01.2017, kterou uzavřel se společností **MAXI-TIP, a.s.**, IČ: 256 89 053, zavázal obstarávat pro tuto společnost uzavírání sázek se sázejícími prostřednictvím terminálu ve své provozovně na adrese Libušská 319/126, Praha 4, v areálu tržnice Sapa a řádně provádět odvody z tržeb, toto v blíže nezjištěné době od 27.01.2017 do 03.07.2017 řádně nečinil, a z tržby v tomto období si ponechal pro vlastní potřebu částku **27.218,- Kč**, čímž způsobil poškození společnosti **MAXI-TIP, a.s.**, IČ: 256 89 053, se sídlem Jeremiášova 947, Praha 5 Stodůlky, škodu ve výši **27.218,- Kč**,

tedy

přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

čímž spáchal

pokračující přečin zpronevěry **podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku**

a odsuzuje se

Podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání 3 (**tří**) **měsíců**, jehož výkon se dle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku, **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 12 (dvanácti) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným jednáním spočívajícím v tom, že
  - 1.ačkoliv se jako podnikatel podnikající pod IČ: xxx, na základě smlouvy o spolupráci ze dne 23.08.2016, kterou uzavřel se společností FORTUNA GAME, a.s. IČ: 430 03 575, zavázal obstarávat pro tuto společnost uzavírání sázek se sázejícími prostřednictvím terminálu ve své provozovně na adrese Libušská 319/126, Praha 4, v areálu tržnice Sapa a řádně provádět odvody z tržeb, toto v blíže nezjištěné době od září 2017 do 20.10.2017 řádně nečinil, a z tržby v tomto období si ponechal pro vlastní potřebu částku **26.708,- Kč**, čímž způsobil poškozené společnosti **FORTUNA GAME, a.s.**, IČ: 43003575, se sídlem Na Florenci 2116, Praha 1, škodu ve výši **26.708,- Kč**,
  - 2.ačkoliv se jako podnikatel podnikající pod IČ: xxx, na základě smlouvy o spolupráci ze dne 27.01.2017, kterou uzavřel se společností **MAXI-TIP, a.s.**, IČ: 256 89 053, zavázal obstarávat pro tuto společnost uzavírání sázek se sázejícími prostřednictvím terminálu ve své provozovně na adrese Libušská 319/126, Praha 4, v areálu tržnice Sapa a řádně provádět odvody z tržeb, toto v blíže nezjištěné době od 27.01.2017 do 03.07.2017 řádně nečinil, a z tržby v tomto období si ponechal pro vlastní potřebu částku **27.218,- Kč**, čímž způsobil poškozené společnosti **MAXI-TIP, a.s.**, IČ: 256 89 053, se sídlem Jeremiášova 947, Praha 5 Stodůlky, škodu ve výši **27.218,- Kč**.
2. Toto jednání pak nalézací soud právně kvalifikoval jako pokračující přečin zpronevěry **podle § 206 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a obžalovanému podle § 206 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 58 odst. 1 tr. zákoníku uložil trest odnětí svobody** v trvání 3 (**tří**) **měsíců**, jehož výkon obžalovanému dle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku, **podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 15 (patnácti) měsíců.**
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolání, které však nesplňovalo náležitosti stanovené trestním řádem, a proto mu byl ustanoven, toliko za účelem odůvodnění odvolání, obhájce. Obžalovaný podal odvolání jak proti výrokům o vině, tak proti všem výrokům o trestu. Obžalovaný s poškozenými společnostmi uzavřel smlouvy o spolupráci (resp. s každou společností jednu), na základě kterých se zavázal přijímat sázky a vyplácet výhry sázejícím. Pravidelně byly potom kontrolovány zůstatky v pokladně. Začátkem července 2017 se však obžalovaný začal chystat na odlet do Vietnamské socialistické republiky za svým nemocným otcem, a protože měl obavu, že by v jeho nepřítomnosti mohl někdo finanční prostředky odcizit, uschoval je u sebe.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Králová

Následně je však i s dalšími finančními prostředky ztratil a tuto ztrátu oznámil oběma poškozeným společnostem. Dle rozsudku bylo rovněž prokázáno, že dne 3. 7. 2017 byla provedena kontrola stavu zůstatku v pokladně ze strany společnosti MAXI-TIP, a.s., při níž bylo v provozovně na adrese Libušská 319/126, Praha 4 – Písnice, zjištěno, že obžalovaný dluží částku ve výši 27.218,- Kč, kterou měl odvést poškozené. Dne 20. 10. 2017 byla provedena kontrola hotovosti pokladny také ze strany společnosti Fortuna Game, a.s., a byl zjištěn dluh ve výši 26.708,- Kč, který představoval částku, jež měla být odvedena poškozené společnosti, avšak odvedena nebyla.

4. Obžalovaný zdůrazňuje, že od počátku neměl v žádném případě v úmyslu si finanční prostředky ponechat, o této skutečnosti informoval obě poškozené společnosti a svůj dluh vůči nim měl od počátku v úmyslu splatit. Obžalovaný se domnívá, že zjištěný skutek není trestným činem a nadepsaný soud chybně aplikoval ustanovení hmotného práva trestního. Obžalovaný se domnívá, že nadepsaný soud se chybně a zároveň nedostatečně vypořádal s otázkou vlastnictví finančních prostředků a s možností dispozice s nimi.
5. Obžalovaný zároveň zdůrazňuje zásadu subsidiarity trestní represe, která dle jeho názoru v tomto případě nebyla respektována. Obžalovaný rovněž poukazuje na nejednoznačnou právní kvalifikaci týkající se právního režimu finančních prostředků, kterou jako naprostý právní laik vyhodnotil tak, že se jedná pouze o dlužnou částku, nikoli o částku, která mu byla svěřena spolupracujícími (poškozenými) společnostmi. Podle názoru obžalovaného v tomto případě není na místě použití prostředků trestního práva a celá záležitost měla být řešena prostřednictvím civilních soudů v rámci civilního řízení. Obžalovaný zdůrazňuje, že obvodní soud se v rozsudku nijak nezabýval povahou spolupráce mezi jím a dotčenými společnostmi, když se pouze omezil na konstatování, že prostředky mu byly svěřeny a měl je tudíž na základě uzavřených smluv vydat. Soud se však blíže nezabýval povahou smluv samotných a jejich příslušných ustanovení, tj. zejména v jakém právním režimu byly finanční prostředky, které se nacházely v pokladně u obžalovaného. Posouzení právního režimu finančních prostředků je však dle obžalovaného klíčové pro posouzení, zda se mohl dopustit trestného činu zpronevěry dle § 206 tr. zákoníku. Obžalovaný má za to, že finanční prostředky mu nebyly svěřeny poškozenými společnostmi, avšak finanční prostředky náležely jemu a poškozené společnosti měly za obžalovaným pouze pohledávku na zaplacení. Jestliže tedy s uvedenými finančními prostředky oprávněně disponoval, nakládal tak s vlastními prostředky, z nichž měl poškozeným vyplatit sjednanou částku. Protože poškozeným sjednanou částku nevyplatil, resp. vyplatil pozdě, což obžalovaný zcela uznává, měl vůči nim dluh, který dotčené společnosti měly uplatnit v rámci civilního řízení, nikoli však formou řízení trestního. Svůj dluh navíc plně uhradil.
6. S ohledem na shora uvedené, obžalovaný navrhl, aby odvolací soud podle § 226 písm. b) rozhodl o zproštění obžaloby, neboť skutek není trestným činem. V případě, že by měl odvolací soud za to, že jednání obžalovaného naplňuje skutkovou podstatu přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, navrhl obžalovaný, aby odvolací soud rozhodl v souladu s § 58 tr. zákoníku o mimořádném snížení trestu a snížil obžalovanému trest, který mu byl uložen nadepsaným soudem, a to vzhledem k osobě obžalovaného, který doposud nebyl trestán, žije řádně a vedené trestní řízení pro něj bylo dostatečným trestem samo o sobě. U veřejného zasedání před odvolacím soudem pak obžalovaný uvedl, že žádá o zproštění obžaloby.
7. **Městský soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech napadených výroků rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Zároveň zkoumal, zda napadený rozsudek netrpí vadami, které nebyly odvoláním vytýkány, pokud by měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné, avšak z důvodů obhajobou nevytýkaných.**

8. Přezkumem spisu odvolací soud ověřil, že v přípravném řízení, ani v řízení před obvodním soudem nebyla porušena procesní ustanovení, která by způsobila podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Právo obžalovaného na obhajobu bylo plně zachováno, stejně jako právo na spravedlivý proces. Nalézací soud provedl všechny důkazy, potřebné k rozhodnutí ve věci v rozsahu ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu a tyto pak hodnotil tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve všech vzájemných souvislostech. O tom, že se obžalovaný dopustil protiprávního jednání, nevznikají žádné pochybnosti. Nalézací soud vysvětlil v bodě 9. odůvodnění předmětného rozsudku, jakými důkazy je obžalovaný usvědčován. Odvolací soud se se závěry obvodního soudu ztotožňuje.
9. Ačkoli skutková zjištění, jakož i právní kvalifikace bezpochyby prokázaného jednání obžalovaného v napadeném rozsudku byly správné, nemůže napadený rozsudek obstát, neboť od jeho vyhlášení došlo ke změně právní úpravy v podobě novely trestního zákoníku, v důsledku čehož nyní, v době rozhodování Městského soudu v Praze jakožto soudu odvolacího, není možno posuzovat stíhané jednání jako trestný čin (přečin) zpronevěry podle odst. 3 § 206 tr. zákoníku, ale pouze podle odstavce prvního tohoto zákonného ustanovení.
10. Ke změně trestního zákoníku došlo zákonem č. 333/2020 Sb., který nabyl účinnosti dne 1.10.2020 (tedy až po vyhlášení napadeného rozsudku), z pohledu projednávané věci je relevantní změna ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku, který zvýšil hranice výše škody, prospěchu, nákladů k odstranění poškození životního prostředí a hodnoty věci, přičemž „větší škodou“ dle § 138 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se nyní rozumí částka dosahující výše nejméně 100.000 Kč namísto původních 50.000 Kč.
11. Trestného činu zpronevěry dle § 206 odst. 3 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo si přisvojí cizí věc, která mu byla svěřena a způsobí takovým činem větší škodu.
12. Podle § 2 odst. 1 tr. zákoníku se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.
13. Z provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaný způsobil svým jednáním poškozené **FORTUNA GAME, a.s.**, IČ: 43003575, se sídlem Na Florenci 2116, Praha 1, škodu ve výši **26.708,- Kč** a poškozené společnosti **MAXI-TIP, a.s.**, IČ: 256 89 053, se sídlem Jeremiášova 947, Praha 5 Stodůlky, škodu ve výši **27.218,- Kč, tedy škodu v celkové výši 53.926,- Kč**. Pokud by jednání obžalovaného bylo posuzováno dle zákona účinného v době spáchání, bylo by nezbytné konstatovat, že se dopustil přečinu zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, s ohledem na pravidlo zakotvené v § 2 odst. 1 tr. zákoníku je však nutno posuzovat stíhané jednání dle zákona pozdějšího, neboť současná právní kvalifikace je pro obžalovaného příznivější.
14. Posuzovaný skutek z důvodu změny právní úpravy nenaplnuje znaky trestného činu dle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku, ale toliko znaky trestného činu(přečinu) zpronevěry dle § 206 odst. 1 tr. zákoníku. Odvolací soud proto napadený rozsudek **podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu znovu rozhodl tak, že obžalovaného uznal vinným jednáním popsaným ve výroku rozsudku, toto však kvalifikoval toliko jako pokračující přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku.**

15. Při úvaze o druhu a výši trestu odvolací soud přihlédl k osobním poměrům a možnostem nápravy obžalovaného, vycházel též z ustanovení § 37 a 39 trestního zákoníku o zákonných hlediscích účelu trestu a z hlediska individuální a generální prevence obdobné trestné činnosti. Obžalovanému, jak ostatně konstatoval již nalézací soud, svědčí zejména polehčující okolnosti, a to jeho částečné doznání k věci samé, jeho vyjádřená lítost a zejména fakt, že zcela uhradil škodu poškozeným společností, kterou jim svým jednáním způsobil. S přihlédnutím k uvedeným skutečnostem, mu pak odvolací soud uložil, ve shodě s nalézacím soudem, trest toliko výchovný, který považuje za poměrně symbolický, a to test odnětí svobody, který byl vyměřen poměrně hluboko u spodní hranice zákonné trestní sazby – tzn. v konkrétní výměře tří měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 12-ti měsíců. Takováto konkrétní výměra trestu se jeví jako dostačující.
16. O náhradě škody pak odvolací soud nerozhodoval, neboť ta byla obžalovaným v plné míře uhrazena.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku není přípustný další řádný opravný prostředek. Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR (§ 265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 19. listopadu 2020

Mgr. Tomáš Kubovec, v.r.
předseda senátu